

гатството; съ безпокойствие го притяжава и съ жялостъ го най-послъ оставя. *Волтеръ.*

372. Челѣкъ великъ на сѣко нѣщо ся нечюди; нѣ и оныя, които на нищо не ся чюдятъ, за това сж не великы. *Диогенъ.*

373. Челѣкъ, който ся грыжи само за собственыя си интересъ, не може да бжде ни добъръ гражданинъ, ни добъръ роднина, ни добъръ пріятель. *Баконъ.*

374. Челѣкъ колкото повече чете, поученъ става; колкото повече разсжждава, все повече признава, че добръ незнае. *Волтеръ.*

375. Честъта, невинностьта, щастіето, врѣмето и парыты когато ся изгубятъ, не сж вращать вече. *Юнгъ.*

376. Числото на докториты стои въ препорціиты на болеститы; пжкъ числото на болеститы — въ препорціиты на готвариты. *Шекспаръ.*

377. Челѣкъ има нужда отъ челѣка, было въ веселіе, было въ скръбъ, защото радостъта не е истинска радостъ, и жялостъта не е истинскж жялостъ, ако гы несподбля челѣкъ съ другыго. *Г-жа Жанлисъ.*

378. Челѣкъ до когато търси мждрость и наукж, до тогази заслужва за имято мждрецъ; този часъ той става глупецъ, стига